

9 sept. 1986

EEN OPENLUCHTSPEL STELT ANDERE EISEN „Familie Laps” buiten is als stuk niet verfrissend

Gebeurtenis: „Familie Laps”, bliedspul van Geert Blas, als avondtoneel in de open lucht. Spelers: Jantje Ploeger, Alie en Sinus Schuiling, Jan-Berend Kamps, Wessel ter Veen, Anneke Westerkamp, Berta Jager, Geke Ellens, Chris Nieland. Regie: Roelie Lutterop. Plaats en tijd: Noordbroek, achter de v.m. pastorie, 5 sept. '86. Aantal toeschouwers: 50.

NOORDBROEK - Als je de entourage voor het eerst ziet, denk je: ja, best aardig voor een openluchtspel. Een voormalige pastorie, met huis- en schuur-ingang; een rustieke boom erachter; langzij een pad, aan het eind leidend naar een uitgestrekt licht glooiend gazon met vijver en boompartijen, geschikt als achterdecor. Daar zou je speciaal een stuk voor moeten schrijven en instuderen.

Zoiets kost moeite en tijd, zowel van schrijver als spelers en regisseur, om van technische staf en benodigde figuranten (tot en met een geit aan het touw of de hond des huizes...) maar te zwijgen. Maar het zou wél een jaarlijks evenement worden, waarin de uitvoerenden heel wat van hun speelambities kwijt kunnen en het publiek rondom zich voortdurend iets verrassends ziet en hoort gebeuren.

Noordbroekster Albi Nieuwenhuis deed onlangs nog een redelijk geslaagde poging daartoe door een origineel wagenspel op touw te zetten. Het was in beide Broekdorpen onder de blote zomerhemel te zien. Toen werd ik er al op geattendeerd, dat het echte openluchtspel mij nog te wachten stond. Als ons klimaat ons tenminste weer niet in de steek zou laten. In Slochteren verkeerde dat het voorgaande weekeinde nog deernlijk van de drup in de regen. Nu was het september-fris, maar droog.

Een dergelijke traditie bij de Culturele raad Oosterbroek verdient daarom ook gehandhaafd te worden, omdat redrijkerskamer Oldambt, Spontaan en Toveroos er een reden tot samenwerken plus amateur-

voormalig als de speellocatie) bood het praatstuk eveneens geen verrassingen. De eerste publieke lachreactie viel pas na twintig minuten te registreren. Ik betwijfel daarom ook of de verwickelingen bij de Lapsen („Doe most die ain opzuiken, dij bie die paast”) in het huidig tijdsgewricht nog als „gezellig” worden ervaren.

De verstaanbaarheid van de spelers (een vaak verwaarloosde noodzaak in een echt openluchtspel) was een pluspunt. Als omlijstende muziek klonk Ede Staals „Vrouger” beter passend dan diens „Credo, mien bestoan”. Ook bij die keuze moet je niet denken: Grunnens, aaltied goud... Net zoals men zich dient te reali-

seren, dat een openluchtspel andere, minder gemakkelijke eisen stelt.

Albi Nieuwenhuis (nu weer actief aan de lichtknoppen) liet weten bezig te zijn met het schrijven van een Jan Klaassen-spel. Andermaal een lofwaardige poging om verfrissend bezig te blijven. Jammer, dat je dan in de directe omgeving vaak zo weinig spelers en regie-voerenden aantreft, die het realiseren ervan aan kunnen en aan durven. Er tijd en moeite aan willen besteden om er een spektakel voor spelers en publiek van te maken. En toch is dat voor beide partijen het leukste.

JOHAN POPPEN

...achter de voormalige pastorie, geschikt als entourage voor het huis van de familie Laps, met rechts een souffleurshok in passende agrarische stijl...

Foto: Anne Marie Kamp.